

ESIMESE ASTME KOHTU MÄÄRUS

Kreeka Vabariigi 9. septembri 2004. aasta hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu

22. september 2004

(Kohtuasi T-364/04)

kohtuasjas T-44/03: Giorgio Lebedef e.a. versus Euroopa Ühenduste Komisjon ⁽¹⁾

(2004/C 314/51)

(Kohtumenetluse keel: kreeka)

(Ametnikud — Töötasu — Sõidukulud — Arvestusaluste muutmise — Teine hagi erinevate aastate kohta — Jõustunud kohtulahend — Kohtuotsuse vaidlustamiseks sobilike aluste puudumine — Ilmselgelt põhjendamatu hagi)

(2004/C 314/50)

(Kohtumenetluse keel: prantsuse)

Kohtuasjas T-44/03: Giorgio Lebedef, Euroopa Ühenduste Komisjoni ametnik, elukoht Senningerberg (Luksemburg) ja 49 teist ametnikku, kelle nimed on loetletud määruse lisas (esindaja advokaat G. Bounéou, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis), versus Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad J. Curall ja V. Joris, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis), mille esemeks on komisjoni otsuse, millega muudeti aastatel 1993, 1994 ja 1995 kasutatud iga-aastaste sõidukulude arvestusaluseid Brindisi kaudu Kreekasse reisimisel, tühistamine, samuti palgateatiste, millega seda otsust täideti, tühistamine, on esimese astme kohus (kolmas koda), koosseisus: koja esimees J. Azizi, kohtunikud M. Jaeger ja F. Dehousse; kohtusekretär H. Jung, 22. septembril 2004 andnud määruse, mille resolutiivosa on järgmine:

1. Jätta hagi läbi vaatamata.

2. Jätta kohtukulud poolte endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 101, 26.4.2003.

Kreeka Vabariik esitas 9. septembril 2004 Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtusse hagi Euroopa Ühenduste Komisjoni vastu. Hageja esindajad on riikliku õigustalituse liikmed Ioannis Chalkias ja Eleni Svolopoulou.

Hageja palub esimese astme kohtul:

— tühistada või muuta komisjoni 24. juuli 2004. aasta otsus E (2004) 561/EÜ. ⁽¹⁾

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsusega jättis komisjon vastavalt määrusele (EMÜ) nr 729/70 ⁽²⁾ raamatupidamisarvestust kontrollides ja heaks kiites ühenduse rahastamisest välja mitmed Kreeka Vabariigi kulutused puu- ja köögiviljasektoris ning loomade eest makstavatele lisatasudele, põhjendusel, et neid ei saa pidada ühenduse õigustatud kulusteks ning nende eest tuleb tasuda Kreeka Vabariigil.

Täpsemalt, osa nendest kulustest hõlmab vastavalt määrusele nr 2201/96 ⁽³⁾ virsikute töötajate tootmistoetusi, millest arvutati teatud summa maha põhjendusel, et miinimumhinda ei ole järgitud. Hagiavalduse selle osa toetuseks väidab Kreeka Vabariik, et määruse nr 2201/96 ja määruse nr 504/79 ⁽⁴⁾ sätteid on vääralt tõlgendatud, proportsionaalsuse põhimõtet on rikutud ning faktilisi asjaolusid on vääralt hinnatud.

Sama otsusega jäeti välja ka kulutused, mis puudutasid tomatite töötlemise tootmistoetusi, põhjendusel, et otsetoetusi maksti pigem tomatite tootjatele, mitte töötajatele. Hagiavalduse selle osa toetuseks viitab Kreeka Vabariik erakordsetele asjaoludele, st töötajate tegelevate äriühingute pankrotidele ja märkimisväärsetele makseraskustele, väites ka, et sellest ei tõusnud ühendusele mingisugust majanduslikku kahju. Kreeka väidab ka, et vääralt hinnati faktilisi asjaolusid, rikuti proportsionaalsuse põhimõtet ning rikuti määruse nr 1258/1999 ⁽⁵⁾ artiklit 7 ja määruse nr 1663/1995 ⁽⁶⁾ artiklit 8.